

ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ У НИШУ			
ПРИЈАВНО			
06.04.2017			
ОП. ЈЕД.	БРОЈ	ПРЕНОС	ВРЕДНОСТ
02	814		

НАСТАВНО-НАУЧНОМ ВЕЋУ У ОДГОВАРАЈУЋЕМ САСТАВУ

Одлуком Научно-стручног већа за друштвене и хуманистичке науке Универзитета у Нишу, бр. 8/18-01-002/17-030 од 27.03.2017. године, образована је Комисија за писање извештаја о кандидатима пријављеним на конкурс за избор једног наставника у звање доцент или ванредни професор за ужу Јавно-правну научну област на Правном факултету у Нишу у саставу: др **Предраг Димитријевић**, редовни професор Правног факултета Универзитета у Нишу (писац извештаја), др **Ђорђе Блажић**, редовни професор Правног факултета Универзитета у Приштини са привременим седиштем у Косовској Митровици и др **Добросав Миловановић**, ванредни професор Правног факултета Универзитета у Београду.

На конкурс за избор једног наставника у звање доцент или ванредни професор за ужу Јавно-правну научну област, објављен у Службеном гласнику Републике Србије бр. 21/17 од 10. марта 2017. године, благовремено се, уредно подневши сву тражену документацију, пријавио др Дејан Вучетић, доцент Правног факултета Универзитета у Нишу.

Након разматрања пријаве и приложених докумената, те законских и статутарних услова за избор у одговарајуће звање, Већу у одговарајућем саставу Правног факултета Универзитета у Нишу Комисија подноси следећи

ИЗВЕШТАЈ

1. Биографски и подаци о професионалној каријери кандидата

Др Дејан Вучетић, доцент Правног факултета у Нишу, рођен је у Сарајеву, 26. септембра 1974. године.

Правни факултет у Нишу уписао је 1994. године, а дипломирао је 2000. године са просечном оценом 9,11. Магистарску тезу под називом "Локална самоуправа у Енглеској са освртом на примену информационе технологије", одбранио је на Правном факултету Универзитета у Нишу, 31. јануара 2007. године. Докторску дисертацију под називом "Децентрализација у континенталним правним системима" одбранио је на Правном факултету Универзитета у Нишу, 12. априла 2012. године.

Након дипломирања био је запослен у АИК Банци А.Д. Ниш. На Правном факултету у Нишу од 2002. године ради као асистент-приправник, од 2007. године као асистент, а од 2012. као доцент.

Ангажован је, или је био ангажован, у извођењу наставе из предмета: Управно право, Наука о управљању са правном информатиком, Еколошко право, Посебно

управно право, Право локалне самоуправе, Медијско право, Полицијско право и Јавна управа.

Био је гостујући професор Правног факултета Финансијског Универзитета Владе Руске Федерације 2012. године.

Од фебруара 2017. године изводи наставу из предмета Управно право на Департману за социјалну политику и рад Филозофског факултета Универзитета у Нишу.

Био је члан редакције научног часописа *Facta Universitatis – Series Law and Politics* Универзитета у Нишу. Тренутно је члан уређивачког одбора часописа "Образовање и право" - званичне публикације Института за научно информисање и мониторинг Руске академије за образовање.

На Правном факултету је обављао функцију координатора за сарадњу Правног факултета Универзитета у Нишу са Мрежом правних факултета Југоисточне Европе – SEELS, био је члан Савета Факултета, Одбора за квалитет, Комисије за праћење и унапређивање квалитета студирања и Комисије за докторске и мастер студије права. Тренутно је члан Савета Центра за јавне политике Европске уније, председник Стручног одбора Рачунско-информационог центра Правног факултета у Нишу и обавља функцију лица за пријем информација о вођењу поступка у вези са унутрашњим узбуњивањем.

Вршио је рецензирање радова за Зборник радова Правног факултета Универзитета у Нишу, часописе Универзитета у Нишу *Теме* и *Facta Universitatis - series Law and Politics* (где је био и гостујући уредник - бр. 1 из 2016. године), за часопис Хрватска и компаративна јавна управа и др. Од књига је рецензирао монографију Јелене Јанковић "Европски стандарди у области заштите животне средине - правни и економски аспект" коју је издала Задужбина Андрејевић из Београда.

У току каријере стручно се усавршавао на Правном факултету у Скопљу (Македонија), Централноевропском универзитету у Будимпешти (Мађарска), Правном факултету у Новгороду (Русија), Савезној академији за јавну управу у Бечу (Аустрија), Правном факултету у Салцбургу (Аустрија) и Међународном удружењу школа и института за управу у Риму (Италија), Финансијском универзитету Владе Руске федерације и Факултету за управу Универзитета у Љубљани (Словенија).

Од ваннаставних активности треба истаћи успехе које је остварио као тренер студентских екипа које су се такмичиле у симулацији суђења из Медијског права, које се на енглеском језику сваке године организује у Оксфорду, Енглеска. Две године заредом тим Правног факултета Универзитета у Нишу освајао је друго место (2012. и 2013.) и једном треће место (2015.) на регионалном такмичењу у Београду (у конкуренцији најјачих правних факултета из региона - Београда, Загреба, Будимпеште, Солуна, Сарајева и других), и пласирао се на финално такмичење у Оксфорду, на коме се сваког априла такмиче по три најбоље екипе са регионалних такмичења из свих крајева и континената света. Сваке године писани поднесци наших тимова добијали су највише оцене на регионалним такмичењима, а 2013. године остварен је историјски успех тима нашег факултета у тој категорији - освајањем прве награде за најбоље написане поднеске на финалном светском такмичењу у Оксфорду, у конкуренцији најугледнијих правних факултета у целом свету. Својим активностима у овој области др Вучетић значајно је допринео подизању угледа Правног факултета и Универзитета у Нишу.

Такође, др Вучетић поседује богато петнаестогодишње искуство у области реализовања различитих пројеката реформе државне управе и локалне самоуправе. Сарађивао је, или сарађује, са Националном коалицијом за децентрализацију, Канцеларијом Националног савета Владе Републике Србије за децентрализацију,

Сталном конференцијом градова и општина Србије и Министарством правде, државне управе и локалне самоуправе, као члан Комисије за израду Нацрта Закона о инспекцијама (2013. и 2014. године). Тренутно је ангажован као стручни консултант Савета Европе на пројекту увођења система управљања људским ресурсима у двадесет одабраних јединица локалне самоуправе у Србији.

Као истраживач учествовао је, или још учествује, на више пројеката: "Стварање услова за развој модерног правног и друштвено-економског система Србије као демократске државе" (2006-2011) реализованог од стране Правног факултета у Нишу, "Приступ правосудју - инструменти за имплементацију европских стандарда у правни систем Републике Србије" (2006-2010) који се реализовао од стране Правног факултета у Нишу уз финансијску помоћ Министарства науке и заштите животне средине Републике Србије, "Заштита људских и мањинских права у европском правном простору" (бр. 179046) који се реализује на Правном факултету Универзитета у Нишу, уз подршку Министарства за науку и технолошки развој Републике Србије (2010-) и "Усклађивање права Србије са правом Европске уније", за период 2013-2018. године, који финансира Правни факултет Универзитета у Нишу.

Био је ментор у изради тринаест мастер радова и једног докторског рада, као и члан већег броја комисија за одбрану докторских дисертација.

Аутор је три, коаутор девет монографија, и аутор четрдесет осам научних и стручних радова.

2. Преглед научних и стручних радова кандидата

2.1. Монографије, уџбеници и енциклопедије:

- 1. Децентрализација као полазиште даљег развоја Србије: приручник**, коаутор, Ниш, 2006, 146 стр, (ISBN 86-909603-0-9),
- 2. Локална самоуправа у Енглеској са освртом на примену информационе технологије** (магистарска теза), Ниш, 2007, 225 стр.
- 3. Децентрализација у континенталним правним системима** (докторска дисертација), Ниш, 2012, 419 стр.
- 4. Нишки лексикон**, Ниш: Службени Гласник - Град Ниш, 2011, 656 стр., (ISBN 978-86-519-1010-7),
- 5. Појмовник децентрализације**, М. Пајванчић, Д. Вучетић et. al., Београд, Канцеларија Националног савета за децентрализацију, 2011, 159 стр., (ISBN 978-86-914985-1-1),
- 6. Систем локалне самоуправе**, П. Димитријевић и Д. Вучетић, Београд: Службени гласник, 2011, стр. 294, (ISBN 978-86-519-0947-7)

7. **Систем локалне самоуправе: норма и процес**, П. Димитријевић и Д. Вучетић, Ниш: Центар за публикације Правног факултета у Нишу, 2011, 296 стр. (у поновљеном издању 2014. и 2015. године), (ISBN 978-86-7148-130-4),
8. **Управно право: практикум**, П. Димитријевић и Д. Вучетић, Ниш: Центар за публикације Правног факултета, 2011, 108 стр. (ISBN 978'86-7148-122-9).
9. **Избори 2012: (не)правилности у изборном процесу**, Ђ. Вуковић, Д. Вучетић. Ниш: Национална коалиција за децентрализацију, 2013, 149 стр. (ISBN 978-86-916371-0-1),
10. **Систем локалне самоуправе: норма и процес**, П. Димитријевић, Д. Вучетић и Ј. Вучковић, Ниш: Свен, 2016, 324 стр., (ISBN 978-86-7746-588-9)
11. **Приручник за спровођење локалних избора**, М. Јовановић, Д. Вучетић et. al. Београд: Стална конференција градова и општина Србије, 2016, 235 стр. (ISBN 978-86-88459-54-9).
12. **Правни режим и институције енглеске локалне самоуправе**, Д. Вучетић, Ниш: Медивест, 2017, 201 стр., (ISBN 978-86-88415-98-9).

2.2. Научни и стручни радови:

1. *Miroslav Pečujlić, Globalization – Two Worlds*, Belgrade, 2002 (приказ књиге), *Facta Universitatis*, Niš: Univerzitet, Vol. 1, No 7, 2003, str. 849-856 (ISSN 0354-2009),
2. *Модернизација локалне управе у Енглеској – од традиционалне ка савременој локалној управи*, Зборник радова правног факултета у Нишу, XLIII/2003, стр. 339-360 (ISSN 0350-8501),
3. *О савременој тенденцији информатичко-технолошке реформе изборног поступка*, *Humanitas – свеска за друштвене науке*, (бр. 1-2/2003), Ниш 2003, стр. 58-86 (ISSN 0354-1983),
4. *Реновирање српске локалне самоуправе*, *Humanitas – свеска за друштвене науке*, бр. 3-4/2003. године, Ниш, 2003, стр. 44-84 (ISSN 0354-1983),
5. *Институција омбудсмана*, *Humanitas – свеска за друштвене науке*, (бр. 2/2004. године), Ниш, 2004, стр. 1-23 (ISSN 0354-1983),
6. *Модернизација локалне управе у Енглеској – од традиционалне ка савременој локалној управи*, Стварање услова за развој модерног правног и друштвено-економског система Србије као демократске државе: зборник радова [Електронски извор], Ниш: Институт за правна и друштвена истраживања Правног факултета, стр. 485-497, 2005, (ISBN 86-7148-054-2),
7. *Milan Petrović, Science of Public Administration as a Prerequisite of Administrative Policy: Book Review*, U: *Facta Universitatis. Series Law and Politics*, Niš: University of Niš, /2007/, Vol. 2, No 1 (2004), стр. 91-95. (ISSN 1450-5517),
8. *Serbian Judicial Review of Administrative Acts and European Standards for Administrative Disputes*, *Facta Universitatis. Series Law and Politics*, Niš: University of Niš, /2008/. - Vol. 3, No 1 (2005), стр. 73-90 (ISSN 1450-5517),
9. *Приказ књиге: Милан Петровић, Наука о управљању као претпоставка управне политике (општи део)*, Центар за публикације Правног факултета, Ниш,

- 2006, 404 странице, Зборник радова Правног факултета у Нишу, XLVII, Ниш, 2006, стр. 167-173 (ISSN 0350-8501),
10. *The Most Important Changes in the Serbian System of Territorial Decentralization*, Facta Universitatis. Series Law and Politics, Niš: University, 2008, Vol. 5, No 1 (2007), стр. 39-46 (ISSN 1450-5517),
 11. *Редефинисање процеса децентрализације*, Правни живот, Београд: Удружење правника Србије, том 2, бр. 10 (2007), стр. 905-914 (ISSN 0350-0500), М24,
 12. *Европски стандарди заштите људских права приликом управног поступања из угла Републике Србије*, у: З. Радивојевић (ур.), Уставне и међународноправне гаранције људских права. Ниш: Центар за публикације Правног факултета, 2008, стр. 175-190. (ISBN 978-86-7148-085-7), М44,
 13. *Нови елементи у територијалној децентрализацији Србије*, Правни живот, Београд: Удружење правника Србије, том 2, бр. 10 (2008), стр. 909-918, (ISSN 0350-0500) М51,
 14. *Основни елементи енглеског правног система*, Humanitas, Ниш: СКЦ, бр. 3-4 (2008), стр. 1-17, (ISSN 0354-1991),
 15. *Типични случајеви манљивости форме управних аката у српској управно-процесној пракси*, Зборник радова Правног факултета у Нишу, Ниш: Правни факултет, бр. 51 (2008), стр. 175-196, (ISSN 0350-8501), М52,
 16. *Карактеристични недостаци у облику и саставним деловима решења донетих при управном поступању*, Билтен судске праксе, Ниш: Окружни суд, бр. 30 (2009), стр. 112-132, (ISSN 1452-6603),
 17. *Међуопштинска сарадња као вид територијалне реформе*, Правни живот, Београд: Удружење правника Србије, том 3, бр. 11 (2009), стр. 411-424, (ISSN 0350-0500), М51,
 18. *Појам и карактеристике децентрализације*, Зборник радова Правног факултета у Нишу, Ниш: Центар за публикације Правног факултета, бр. 54 (2009), стр. 157-180, (ISSN 0350-8501), М52,
 19. *Равномеран регионални развој у правним системима Републике Србије и Европске уније*, у: Н. Стојановић, С. Голубовић (ур.), Право Републике Србије и право Европске уније - стање и перспективе: зборник радова, Ниш: Центар за публикације Правног факултета у Нишу, св. 1, 2009. - стр. 475-496, (ISBN 978-86-7148-098-7), М44,
 20. *Еколошки спорови и њихово решавање у класним парницама*, (коаутор са Дејаном Јанићијевићем) Правни живот, Београд: Удружење правника Србије, том 1, бр. 9 (2010), стр. 417-430, (ISSN 0350-0500), М51,
 21. *Надзор над јединицама локалне самоуправе у Енглеској*, Зборник радова Правног факултета у Нишу, Ниш: Правни факултет - Центар за публикације, бр. 55 (2010), стр. 129-156, (ISSN 0350-8501), М52,
 22. *Округли сто "Живот и дело Славољуба Поповића"*, Зборник радова Правног факултета у Нишу, Ниш: Правни факултет - Центар за публикације, бр. 55 (2010), стр. 211-229, (ISSN 0350-8501), М44,
 23. *Правни положај престоница и великих градова*, у М. Петровић и Н. Стојановић (ур.): Актуелне тенденције у развоју и примени европског континенталног права: тематски зборник радова (Св. 1), Ниш: Центар за публикације Правног факултета, 2010, стр. 375-398, (ISBN 978-86-7148-118-2), М44,
 24. *Јонизујућа зрачења, штетни ефекти и радиолошка заштита*, у: П. Димитријевић и Н. Стојановић: Екологија и право: тематски зборник, Ниш: Центар за публикације Правног факултета, 2011, стр. 613-628, (ISBN 978-86-7148-146-5), М44,
 25. *Правне претпоставке коришћења муниципалних обвезница у Републици Србији*, у: Б. Давитковски (ур.), Међународната научна конференција "Развојни

- тенденции во управното законодавство": зборник на Правниот факултет, Скопје: Правен факултет, 2011, стр. 113-130, (ISBN 978-608-4655-03-9), M33,
26. *Принцип супсидијарности као руководно начело при одређивању послова јединица децентрализације*, у: П. Димитријевић (ур.): Заштита људских и мањинских права у европском правном простору: тематски зборник радова (Књ. 1), Ниш: Центар за публикације Правног факултета, 2011, стр. 427-436, (ISBN 978-86-7148-148-9), M44,
27. *Теоријско одређење појма децентрализације у делу Славољуба Поповића*, у: М. Петровић (ур.), Зборник радова Правног факултета у Нишу: тематски број посвећен Славољубу Поповићу, Ниш: Правни факултет - Центар за публикације, 2011, бр. 57, 2011, стр. 173-184, (ISSN 0350-8501), M44,
28. *Правно-економске поставке коришћења општинских обвезница за финансирање локалног економског развоја и унапређење конкурентности јавног сектора у Републици Србији*, (коаутор са Милошем Јовановићем) у: Љ. Станковић (ур.): Унапређење конкурентске предности јавног и приватног сектора умрежавањем компетенција у процесу европских интеграција (тематски зборник радова водећег националног значаја), Економски факултет Универзитета у Нишу, стр. 171-191, (ISBN 978-86-6139-033-3), M44,
29. *Децентрализација јавног информисања*, Зборник радова Правног факултета у Нишу: тематски број. Медији и људска права. Ниш: Правни факултет, 2012. - Бр. 61 (2012), стр. 407-420. (ISSN 0350-8501), M52,
30. *Improvement of administrative procedures and reduction of bureaucracy as a legal instrument for enhancing local economic development in Republic of Serbia*, Facta universitatis. Series Law and Politics. Niš: Univerzitet, 2012. Vol. 10, No 1 (2012), pp. 25-41. (ISSN 1450-5517), M53,
31. *Право на штрајк запослених у јединицама локалне самоуправе*, (коаутор са И. Баруном), Зборник радова Правног факултета у Нишу: тематски број. Заштита људских и мањинских права у европском правном простору. Ниш: Правни факултет, 2012. - Бр. 62 (2012), стр. 359-376. (ISSN 0350-8501), M52,
32. *European standards and Public Administration Reform in the Republic of Serbia*, (коаутор са Z. Lončarom), 16th Toulon-Verona Conference "Excellence in Services". Ljubljana: University of Ljubljana, Slovenia, 2013, pp. 434-454. (ISBN 9788890432736), M31.
33. *Инстанциона заштита изборног права - по приговору странке или по службеној дужности?*, у: П. Димитријевић (ур.): Заштита људских и мањинских права у европском правном простору: тематски зборник радова. (Књ. 3). Ниш: Центар за публикације Правног факултета, 2013, стр. 341-356. (ISBN 978-86-7148-178-6) M44,
34. *Принцип сразмерности у европском и српском праву*, (коаутор са З. Лончаром). Теме. - Ниш: Универзитет, 2013. - Бр. 4 (2013), стр. 1617-1642. (ISSN 0353-7919), M24,
35. *Специфичности поступка издавања грађевинске дозволе* (коаутор са П. Димитријевићем), Зборник радова Правног факултета у Нишу Ниш: Правни факултет, 2013. - Бр. 65 (2013), стр. 325-344. ISSN 0350-8501, M51,
36. *Administrative-judicial protection of electoral right: with analysis of the judicature of the administrative court of Serbia*, (коаутор са Д. Јанићијевићем и Н. Ранђеловићем), Теме. Ниш: Универзитет, 2014, бр. 3, стр. 1273-1295. (ISSN 0353-7919), M24,
37. *Codification of European administrative procedure law and its reflections on Serbian public administration reform*, у: EU Administrative Law and its Impact on the Process of Public Administration Reform and Integration into the European Administrative Space of South East European Countries. Skopje : SEELS, 2014., стр. 99-110. (ISBN 978-608-4697-11-4), M14,

38. *Европска управно-процесна правила и општи управни поступак Републике Србије*, У: Зборник радова Правног факултета у Нишу. Ниш: Правни Факултет, 2014., бр. 68 (2014), стр. 175-186. (ISSN 0350-8501) М51,
39. *Територијална организација Републике Србије*, у: М. Лазих (ур.): Усклађивање права Србије са правом ЕУ: тематски зборник радова. Ниш: Правни факултет, 2014, стр. 389-402, (ISBN 978-86-7148-187-8) М44,
40. *Остваривање права на службену употребу језика* (коаутор са П. Димитријевићем), Зборник радова Правног факултета у Нишу, Ниш: Правни факултет, 2015, бр. 70 (2015), стр. 229-251, (ISSN 0350-8501), М51,
41. *Поступак заштите изборног права на локалним изборима у Републици Србији*, у: Заштита људских и мањинских права у европском правном простору: тематски зборник радова (Књ. 5). Ниш: Правни факултет, 2015, стр. 131-146, (ISBN 978-86-7148-212-7), М44,
42. *What needs to be changed in Serbian legal regime of electoral rights protection?* Facta universitatis. Niš: University, Vol. 13, no. 2 (2015), стр. 149-160. (ISSN 1450-5517), М53,
43. *The liability of social networks for extreme forms of speech*, (коаутор са Г. Бончић и П. Пешихем), Facta universitatis. Niš: University, Vol. 14, no. 1 (2016), стр. 1-14, (ISSN 1450-5517), М53,
44. *Decentralisation of City Administration and Competences of Decentralised City Units*, Croatian and Comparative Public Administration, Zagreb: Institut za javnu upravu Pravnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. 2016 (1), pp. 107-136. (ISSN 1331-6443), М51,
45. *Distinctive features of special administrative proceedings in health care matters*, у: М. Lazić, S. Knežević (eds.): Legal, social and political control in national, international and EU law: collection of papers. Niš: Faculty of Law, 2016, стр.179-202, (ISBN 978-86-7148-229-5), М14,
46. *Управљање регулаторним процесом*, (коаутор са П. Димитријевићем), у: М. Лазих (ур.): Пројекат "Усклађивање права Србије са правом ЕУ": зборник радова. (Књ. 3). Ниш: Правни факултет, 2016. стр. 61-80, (ISBN 978-86-7148-216-5), М44,
47. *Is mediation viable in administrative matters?* Facta universitatis. Series Law and Politics. Niš: Univerzitet, Vol. 14, No 4 (2016), стр. 495-504, (ISSN 1450-5517), М53,
48. *Студија о ефикасности решавања управних спорова у Републици Србији*, (коаутор са А. Мојашевићем), Правни живот, Београд: Удружење правника Србије, бр. 10/2016, други том, стр. 283-293, (ISSN 0350-0500), М51.

3. Приказ и мишљење о резултатима научног и истраживачког рада

Приликом разматрања конкурсног материјала, Комисија је извршила анализу и оцену уџбеника и монографских публикација (од редног броја 9 до 12 – add. 2.1.) објављених након избора у звање доцента. Радови који су били предмет анализе приликом претходног избора (од редног броја 1 до 8 – add. 2.1.) неће се поново разматрати.

3.1. Уџбеници и монографије

1. Избори 2012: (не)правилности у изборном процесу, Ђ. Вуковић, Д. Вучетић. Ниш: Национална коалиција за децентрализацију, 2013, 149 стр. (ISBN 978-86-916371-0-1), М43

Ова монографско-емпиријска студија коју је кандидат урадио заједно са др Ђорђем Вуковићем из ЦЕСИД-а представља један егзактан начин вршења анализе рада изборне администрације, и пропуста у њеном раду који су довели до већег броја неправилности на изборима одржаним 2012. године (а који су актуелни и данас) као и начин да се прикаже критичка анализа посебних управно-правних норми које регулишу ову материју. За потребе њене израде организовано је теренско истраживања у петнаест градова и општина претежно јужне Србије као и детаљна анализа пресуда добијених у одељењу Управног суда у Нишу. Кандидат је учествовао у првом делу анализе обављањем интервјуа са председницима и секретарима појединих изборних комисија. У другом делу обавио је анализу управно-судске праксе у овој материји што представља прво, пионирско истраживање тог типа у Србији након што је контролу законитости у области избора 2012. године преузео Управни суд. Анализу пресуда Управног суда кандидат је поделио у три главе, према томе да ли је Управни суд жалбе одбацивао, одбијао или усвајао. Након спроведене анализе, закључке је груписао у три посебне целине. Прва је везана за нормативни оквир заштите изборног права, његове недостатке и специфичности, друга за разлоге неефикасности управно-судске заштите и трећа за рад изборне администрације и управног судства. Изборни поступак, као посебна врста управног поступка, има неколико специфичности које представљају одступање од општих правила. Прва таква специфичност јесте "позитивно ћутање управе" које постоји када Републичка изборна комисија не донесе решење по приговору у одговарајућем року. Друга је решење које постоји у Закону о локалним изборима да Управни суд у одговарајућој ситуацији може решити изборну управну ствар у спору пуне јурисдикције, а које се показало као добар коректив рада изборне администрације. Кандидат предлаже да оваква норма буде уграђена и у Закон о избору народних посланика. Треће, кандидат наводи да став Управног суда да изборна комисија у поступку заштите изборног права, без приговора овлашћених учесника, сама, *ex officio*, тј. по службеној дужности, може поништавати изборе на појединим бирачким местима због уочених неправилности, на пример, погрешно обрачунатих резултата, ако је наступила правноснажност изборне радње, а није улаган приговор, отвара доста озбиљних питања. Зато би законодавац на свако од њих требало да стави тачку.

Друга општа група закључака до којих је кандидат дошао тиче се немогућности пружања судске заштите изборном праву услед непоштовања редовног правног пута, непознавања права и несналажења учесника у лавиринту процесних регула којима су уређени поступци за избор одборника локалних скупштина и народних посланика. Жалбе су биле често одбациване, јер су жалиоци мешали или погрешно рачунали рокове за приговор и жалбу. Исто тако, странке су грешиле и пропуштале рокове зато што су, погрешно правећи аналогију са изборима за народне посланике, жалбе Управном суду против одлука изборне комисије подносиле преко изборних комисија, уместо да су их директно упућивале Управном суду, и због тога су такве жалбе често биле неблаговремене. Због тога треба уједначити правила одговарајућих закона, закључује кандидат овај део анализе.

Треће, кандидат је показао да је Управни суд својим радом у значајној мери кориговао незаконитости у раду изборне администрације. Прво, тако што је у случају погрешног упутства о правном средству, одбацивао жалбе, а дозвољавао изјављивање приговора. Друго, тако што је прецизирао да пријем изборне листе и њено проглашење

представљају изборне радње у поступку кандидовања, за које је овлашћена искључиво изборна комисија и да је не може делегирати другим органима управе. Треће, зато што је из правног поретка елиминисао нову категорију предлагача: коалицију групе грађана и политичких странака. Четврто, зато што је, педантно, одлуке изборних комисија поништавао због повреда правила поступка, односно недостатака у форми управних аката изборних комисија. И на крају, што је у ствари најважније, зато што је у спору пуне јурисдикције одбијао да прогласи изборне листе, распуштао бирачке одборе и налагао понављање гласања на одређеним бирачким местима чиме је значајно убрзао отклањање незаконитости у изборном процесу.

2. *Систем локалне самоуправе: норма и процес*, П. Димитријевић, Д. Вучетић и Ј. Вучковић, Ниш: Свен, 2016, 324 стр. (ISBN 978-86-7746-588-9), М42

Ова монографија је одлуком Наставно-научног већа Правног факултета у Нишу број 01-1368/12 од 30.6.2016. године увршћена као уџбеник у обавезну литературу за предмет Право локалне самоуправе на трећој години студија. Посебан квалитет раду даје чињеница да локалну самоуправу не анализира само као готов нормативни систем већ и као процес који је истовремено и економски, политички, национални и културни.

Кандидатов допринос настанку ове монографије огледа се пре свега у појмовном одређењу локалне самоуправе у првом делу књиге, анализи типова јединица локалне самоуправе (трећи део - структура система локалне самоуправе), компаративној анализи система локалне самоуправе у Енглеској, Француској, Шпанији, Италији, СР Немачкој, Аустрији, Шведској, Чешкој, и Пољској (четврти део - системи локалне самоуправе), те анализи комплекса закона који чине важећи правни режим локалне самоуправе у Републици Србији (Закон о локалној самоуправи, Закон о локалним изборима, Закон о територијалној организацији, Закон о главном граду, Закон о финансирању локалне самоуправе, Закон о комуналним делатностима и низа других тзв. секторских закона) у шестом делу књиге.

У оквиру трећег дела кандидат показује да структура локалне самоуправе може бити једностепена, двостепена и тростепена, а да се као основни облици њеног вршења јављају општине и градови. Детаљном анализом показано је да општине могу бити организоване по два система: по јединственом критеријуму - монотипски или по различитим критеријумима - политипски. Такође, наводи да се општине могу формирати и према врсти послова које врше, да морају бити "природне и економске" и да се послови које врше могу поделити у две велике целине - изворне и поверене послове. У овом делу кандидат се бавио и анализом правног положаја градова, мотивима и начинима издвојеног правног (законског) регулисања правног положаја великих и главних градова. При томе је посебно продубљено, уз коришћење упоредно-правног метода, проучио одређена питања, од којих су најзначајнија: какав је правни положај главних градова; градова регионалних или покрајинских центара; великих градова као јединица локалне самоуправе; постоји ли у њима посебна градска управна структура и органи; како се врши финансирање послова великих градова; каква је унутрашња децентрализација градова - правни режим градских општина или месне самоуправе и које су предности и мане посебног уређивања положаја градова у правном систему локалне самоуправе.

У оквиру четвртог дела књиге кандидат је детаљно, применом компаративно-правног метода обрадио системе локалне самоуправе у Енглеској, Француској, Шпанији, Италији, СР Немачкој, Аустрији, Шведској, Чешкој, и Пољској, али овом приликом нећемо детаљно приказивати резултате анализе понаособ за сваку државу.

У шестом делу књиге аутор даје детаљан приказ и синтезу норми важећег нормативног оквира локалне самоуправе у Србији. То је једна изузетно компликована и разумељива област коју чине норме великог броја закона који се могу сврстати у две велике групе. У прву групу спадају тзв. системски закони у које се убрајају Закон о локалној самоуправи, Закон о локалним изборима, Закон о територијалној организацији, Закон о главном граду, Закон о финансирању локалне самоуправе и Закон о комуналној делатности. У другој групи су тзв. секторски закони, којима се ближе регулишу поједине надлежности јединица локалне самоуправе. То су прописи из области: финансијског пословања, урбанистичког планирања, грађења, комуналних делатности, становања, заштите животне средине, путева, оснивања и рада предузећа, јавних служби и јавних предузећа, основног образовања, културе, примарне здравствене заштите, физичке културе, спорта, дечје и социјалне заштите, заштите културних добара од значаја за општину, елементарних и других већих непогода и заштите од пожара, заштите, коришћења и уређења пољопривредног земљишта, управљања јавним буџетима и чесмама, туризма и боравишне таксе, угоститељства, занатства и трговине, коришћења средстава у државној својини, држања и заштите домаћих и егзотичних животиња, заштите права и интереса општине, коришћења језика и писама националних мањина који су у службеној употреби на територији општине, јавног информисања од локалног значаја, итд. Кандидат је нарочито детаљно (у оквиру посебних глава) обрадио питања територијалне организације; положаја главног града; локалног изборног система; појма, носилаца и вршења комуналних делатности; међусобног односа државних органа и јединица локалне самоуправе као и самих јединица локалне самоуправе међусобом. У последњем измењеном и допуњеном издању књиге кандидат је извршио усклађивање и допуњивање њене грађе са Законом о комуналним делатностима, Законом о финансирању локалне самоуправе и Законом о локалним изборима, као и најважнијих принципа на којима треба да буде заснована реформа локалне самоуправе у Републици Србији.

3. Приручник за спровођење локалних избора, М. Јовановић, Д. Вучетић et. al. Београд: Стална конференција градова и општина Србије, 2016, 235 стр. (ISBN 978-86-88459-54-9), М44

На припреми овог дела је група аутора, истакнутих теоретичара и практичара у овој области на чијем челу је био професор Милан Јовановић са Факултета политичких наука у Београду радила више од годину дана како би се на неки начин "кодификовала" нормативна грађа из више правних избора (за избор одборника у скупштинама јединица локалне самоуправе у низу изборних радњи сходно се примењују одредбе Закона о избору народних посланика, а законска регулатива није целовита и кохерентна ни у погледу медија и финансирања политичких активности и др). Током његове израде Стална конференција градова и општина Србије је организовала седам регионалних радионица са председницима изборних комисија свих већих општина и градова у Србији тако да су њихове сугестије уграђене у коначан текст.

Кандидат је у приручнику обрадио до скоро запостављано питање заштите изборног права - које се од изузетног значаја за оцену квалитета изборног процеса. Питање заштите обрађено је понаособ за сваку од фаза локалних избора - од фазе формирања органа за спровођење избора, фазе кандидовања - пријаме и проглашења изборних листа, фазе спровођења избора - гласања, фазе утврђивања и објављивања резултата избора, до фазе потврђивања мандата.

Кандидат се нарочито детаљно бавио питањима како написати приговор и жалбу у овој посебној управној материји и том приликом је израдио пет различитих модела приговора и један унуверзални модел жалбе.

4. Правни режим и институције енглеске локалне самоуправе, Д. Вучетић, Ниш: Медивест, 2017, 201 стр., (ISBN 978-86-88415-98-9), М42

У овој монографији аутор обрађује тему којом се континуирано бавио, и којој се увек изнова враћао, почевши од израде магистрске тезе па све до данашњих дана. Она се односи на правни режим и институције енглеске локалне самоуправе, као значајне основе једног по много чему специфичног и особеног друштва и државе, којим су се бројни аутори бавили у покушају да открију узроке његове културне и цивилизацијске дуготрајности и снажног "зрачећег" дејства у савременом свету. О значају теме говори и чињеница да је термин "локална самоуправа" своје значење и смисао, у коме га ми данас познајемо, добио управо у Енглеској у 19. веку, када га је садржински одредио Џереми Бентам (Jeremy Bentham) и да је дуго био инспирација некадашњим југословенским ауторима због примата представничког тела у организацији локалне власти. Иако смештена у контекст *common law*-а, ова монографија корисна је домаћем читаоцу, јер показује да су неки недостаци савремених држава универзални - без обзира на то ком великом правном систему припадају. Наравно, у књизи су наведени и позитивни примери који могу бити поучни за евентуалну реформу локалне самоуправе у Србији - као што је законом остављена могућност да грађани сами, путем обавезног референдума, бирају један од три законом понуђена обрасца организације извршне власти на локалном нивоу. То нам показује да се правна норма мора прилагођавати животној стварности и да униформна решења не морају бити увек и најбоља за све делове и заједнице које постоје у једној држави.

У првом делу рада, глави под називом "Уводна питања" кандидат се укратко осврнуо на основне црте и особености енглеског правног система (кроз опис тзв. општег, правичног и законског права те принципа парламентарне суверености и владавине права), а посебно система локалне самоуправе и одредио његове битне карактеристике које га чине особеним у односу на остале основне типове локалне самоуправе, те укратко изнео основе децентрализације - деволуције - у Уједињеном Краљевству Велике Британије и Северне Ирске: Шкотској, Велсу, Северној Ирској и Енглеској.

Друга глава првог дела рада под насловом "Историјски развој локалне самоуправе у Енглеској" представља излагање историјског развоја институција локалне самоуправе у Енглеској. У првој потцелини ове главе "Енглеска локална самоуправа пре 1834. године" кандидат је исцрпно синтетизовао обимну историјску грађу кроз анализу основних јединица локалне самоуправе у том периоду; као и основних органа локалне самоуправе тог периода. Након тога, у другој потцелини "Енглеска локална самоуправа у 19. веку" анализирају се тзв. специјални органи (или *ad hoc* органи), појава плаћеног и школованог особља, здравствене службе и даља диференцијација органа и послова локалних власти. Обрађен је период првих кодификација ове правне материје који почиње Законом о општинским корпорацијама и завршава се једном од свеобухватнијих законских кодификација из ове области - Законом о локалној самоуправи од 1933. године. Анализа развоја локалног система у Енглеској настављена је и после другог светског рата у трећој потцелини "Енглеска локална самоуправа у 20. веку" у којој су обрађене основне јединице, органи, структура и службеници енглеске локалне самоуправе према закону из 1933. године, као и низ каснијих закона о локалној самоуправи којима су се мењали структура и надлежности јединица локалне самоуправе и јачала контрола централних органа над локалним.

Други део рада (и његових шест потцелина) има за предмет организацију, делатност и контролу рада јединица локалне самоуправе у Енглеској. Кандидат је синтетизовао правни положај и изворе права локалне самоуправе у Енглеској, не пропустивши да укаже на опште правне акте Европске уније, прописе британског Парламента, делегирано законодавство и прописе самих локалних заједница (статуте и тзв. локалне прописе) и судски оформљену доктрину *ultra vires* као изворишта правног режима локалне самоуправе Енглеске. У другој потцелини под називом "Организација локалне самоуправе у Енглеској" предмет анализе су типови јединица локалне самоуправе у Енглеској, питања промене њиховог статуса и њихових подручја, као и тзв. обједињене и универзалне власти, које формирају саме јединице локалне самоуправе за успешније и ефикасније обављање појединих послова из своје надлежности. Правни положај Лондона као главног града издвојен је у трећу потцелину која садржи приказ како историјске еволуције његовог положаја тако и анализу тренутне организације сходно важећем Закону о Влади Великог Лондона из 1999. године, односно приказ положаја, организационе структуре његовог пословног центра Градске корпорације.

Посебна пажња посвећена је органима јединица локалне самоуправе: већу, новим органима локалне владе, комитетима, службеницима и комисијама за локалну самоуправу (локалним омбудсменима).

У петој глави овог дела кандидат је пажњу усмерио на делатност локалне самоуправе у Енглеској, а посебно питањима стицања надлежности, концепту добробити локалне заједнице као крајњем циљу њихове делатности, делегирању послова локалних јединица, врстама локалних послова, тенденцији одвајања локалних јединица од неких традиционално локалних послова, новим околностима у којима су се јединице нашле због нужности надметања за вршење послова над чијим вршењем су некада имале монопол, и концепту тзв. највише вредности.

Врло важно питање контроле рада јединица локалне самоуправе у Енглеској обрађено је из два главна правца: управног и судског надзора.

На крају, аутор закључује да је сада, након скоро дводеценијског непрекидног функционисања енглеске локалне самоуправе у новоуспостављеном облику, прави тренутак да се да одговор на питање колико су реформе биле успешне и где се енглеска локална самоуправа налази у односу на друге државе које имају традиционално снажну локалну самоуправу.

3.2. Научни и стручни радови

Приликом разматрања конкурсног материјала, Комисија је извршила анализу и оцену радова (од редног броја 29 до 48 – add. 2.3.) објављених након избора у звање доцента. Радови који су били предмет анализе приликом претходног избора у звање доцента (од редног броја 1 до 28 – add. 2.3.) неће поново бити разматрани.

29. *Децентрализација јавног информисања*, Зборник радова Правног факултета у Нишу; тематски број. Медији и људска права. Ниш: Правни факултет, 2012. - Бр. 61 (2012), стр. 407-420. (ISSN 0350-8501), М52

Кандидат у раду даје анализу тренутног стања и проблема у функционисању медија јединица децентрализације у Републици Србији и могућих измена правног режима њиховог функционисања, које се односе на локалне, општинске и регионалне радио и телевизијске станице и локалне штампане медије, а које би требало да обухвате

читав низ прописа, укључујући и Закон о јавном информисању, Закон о радиодифузији, Закон о локалној самоуправи, Закон о главном граду и Закон о националним саветима националних мањина, те да доведу до циљане реорганизације и реформе српске медијске сцене. Анализом су обухваћени релевантни прописи и стандарди Европске Уније у овој области и компаративна искуства и добре праксе појединих држава чланица. Кандидат нарочито критички сагледава препоручено формирање новог модела регионалне радиодифузије у Србији, која би била заснована на регионалним јавним сервисима.

30. *Improvement of administrative procedures and reduction of bureaucracy as a legal instrument for enhancing local economic development in Republic of Serbia*, Facta universitatis. Series Law and Politics. Niš: Univerzitet, 2012. Vol. 10, No 1 (2012), pp. 25-41. (ISSN 1450-5517), M53

Локални економски развој је релативно нова надлежност српских локалних самоуправа, која им је пренета у изворну надлежност током процеса децентрализације. Према члану 20 (став 1 тачка 9) Закона о локалној самоуправи ("Службени гласник РС", број 129/2007.) који регулише изворне надлежности јединица просте децентрализације у Србији, јединица локалне самоуправе: "доноси програме и спроводи пројекте локалног економског развоја и стара се о унапређењу општег оквира за привређивање у јединици локалне самоуправе." Овај закон је направио значајну промену у односу на претходни, социјално оријентисани концепт локалне самоуправе (пружање разних јавних услуга, социјална заштита и безбедност становништва са пребивалиштем на територији локалне јединице) ка економски оријентисаној локалној самоуправи чији је задатак да подстакне локални економски развој и створи повољно и подстицајно окружење за инвестиције. У ужем смислу, локални економски развој се схвата и као процес стратешког планирања кроз сарадњу локалних власти, приватног сектора и невладиних организација, чији је циљ подстицање инвестиција које ће обезбедити динамичан и дугорочан економски раст локалних заједница.

Према истраживању спроведеном међу инвеститорима у Србији 2008.године, регулаторне и административне баријере су највећа слабост српског правног система у целини, укључујући и систем локалне самоуправе. Због тога, у оквиру горе поменутог оквира, кандидат анализира могућности и ограничења у коришћењу овог веома важног инструмента за локални економски развој који од недавно почиње да се користи и у Србији. Посебно су обрађена најважнији облици унапређења административних процедура на локалном нивоу, као што су управљање општинком имовином, развој планских докумената и планова за капиталне инвестиције, реформа локалног фискалног и пореског система итд.

31. *Право на штрајк запослених у јединицама локалне самоуправе*, (коаутор са И. Баруном), Зборник радова Правног факултета у Нишу: тематски број. Заштита људских и мањинских права у европском правном простору. Ниш: Правни факултет, 2012. - Бр. 62 (2012), стр. 359-376. (ISSN 0350-8501), M52

У раду је извршена анализа правног положаја запослених у јединицама локалне самоуправе у Републици Србији, уз посебно стављање нагласка на право на штрајк тих лица. Као полазна основа у обзир су узети Закон о штрајку из 1996. године и други правни извори који се односе на уређивање положаја јединица локалне самоуправе и лица која су у њиховим органима и организацијама запослена. Обзиром да се о радној верзији новог Закона о штрајку већ дуже време води јавна расправа, посебна пажња је

посвећена обиму права на штрајк службеника и других лица запослених у органима локалне самоуправе. Након уводних разматрања аутори анализирају правни положај запослених у јединицама локалне самоуправе, правни режим права на штрајк запослених у јавном сектору, разлику између права на штрајк у јавним службама и службама од општег значаја. На крају је дат компаративан приказ права на штрајк у органима и службама јединица локалне самоуправе према важећим законима и Нацрту закона о штрајку.

32. *Инстанциона заштита изборног права - по приговору странке или по службеној дужности?*, у: П. Димитријевић (ур.): Заштита људских и мањинских права у европском правном простору: тематски зборник радова. (Књ. 3). Ниш: Центар за публикације Правног факултета, 2013, стр. 341-356. (ISBN 978-86-7148-178-6), М44

У раду се применом позитивно-правног и упоредно-правног метода врши анализа проблема заштите изборног права од страна органа изборне администрације по службеној дужности. Кандидат наводи став из параграфа 102 Кодекса добре праксе Венецијанске комисије према коме више хијерархијске инстанце треба да буду овлашћене да по службеној дужности исправе или пониште одлуке нижих изборних комисија. Након приказа правног режима заштите изборног права и поступка управне и управно-судске заштите изборног права кандидат приступа анализи еволуције ставова српске јудикатуре по овом питању. Циљ рада је да стручној јавности укаже на могуће злоупотребе овлашћења приликом одлучивања по службеној дужности односно на потребу прецизног регулисања овог питања законом.

33. *Принцип сразмерности у европском и српском праву*, (коаутор са З. Лончаром). Теме. - Ниш: Универзитет, 2013. - Бр. 4 (2013), стр. 1617-1642. (ISSN 0353-7919), М24

Принцип сразмерности данас је један од најважнијих принципа европског права од кључног значаја за остваривање владавине права и одговарајућих вредности савремених држава. Његовом доследном и исправном применом коригује се крутост управног поступања приликом примене закона и јача легитимитет јавне управе. У суштини овог принципа је захтев да деловање управе, нарочито када се грађанима намећу обавезе и терети односно ограничавају права и слободе, мора бити сразмерно јавном интересу који се таквим деловањем има постићи. Принцип сразмерности развио се најпре, током деветнаестог века, у оквиру јуриспруденције Врховног управног суда Пруске, да би после другог светског рата био пренет у праксу Европског суда правде и Европског суда за људска права, те Уговоре из Мастрихта и Лисабона, поставши тако један од темељних принципа европског комунитарног права. Иако важећи српски Закон о општем управном поступку из 1997. године рефлектује одређене аспекте овог принципа кроз многе своје одредбе, а примењује се и у области унутрашњих послова, као општи правни принцип у српски правни систем под називом "принцип сразмерности" он улази са усвајањем Повеље о људским и мањинским правима и грађанским слободама 2003. године, а потом бива разрађен одредбама Закона о државној управи и Закона о полицији из 2005. године и потврђен одредбом члана 20. Устава Републике Србије из 2006. године. Кандидат критички сагледава ужи и шири облик његовог нормирања у српским изворима, те његову примену у српској управноправној пракси и предлажу модалитете његове будуће примене.

34. *Специфичности поступка издавања грађевинске дозволе* (коаутор са П. Димитријевићем), Зборник радова Правног факултета у Нишу Ниш: Правни акултет, 2013. - Бр. 65 (2013), стр. 325-344. ISSN 0350-8501, M51

О позитивној корелацији између грађевинске делатности и економског развоја не треба посебно елаборирати – та веза је доказана: грађевинска делатност је носилац развоја јер упошљава низ других привредних грана. У практичној примени правила поступка издавања грађевинских дозвола већ деценијама постоји мноштво проблема, који проистичу из његовог предугог трајања, дискутабилног квалитета просторних планова, сукоба између управноправне и грађевинске струке итд., а све то утиче на конкурентност Србије и отежано привлачење домаћих и страних инвестиција. Грешке у примени процесних одредби Закона о планирању и изградњи крећу се од оних техничке природе до озбиљнијих незаконитости – као што је кршење принципа саслушања странке. Рад је резултат истраживања кандидата извршеног са циљем идентификовања управно-процесних посебности поступка издавања грађевинских дозвола у односу на норме општег управног поступка, како би се утврдило како његове специфичности утичу на ефикасност и ефективност у овој управној области. Након извршене анализе аутори су дошли до закључака у ком правцу би требало да се крећу најновије измене Закона о планирању и изградњи, односно других, секторских закона у овој области.

35. *Administrative-judicial protection of electoral right: with analysis of the judicature of the administrative court of Serbia*, (коаутор са Д. Јанићијевићем и Н. Ранђеловићем), Теме. Ниш: Универзитет, 2014, бр. 3, стр. 1273-1295. (ISSN 0353-7919), M24

Предмет анализе овог рада били су прописи којима је уређена судска заштита изборног права у Србији, а нарочито предмети решавани пред Управним судом Србије током парламентарних и локалних избора 2012. и 2014. године. Аутори су, користећи стандардну методолошку апаратуру, аналитички сагледали нормативне оквире управне и судске заштите бирачких права. Судска пракса свих одељења Управног суда Србије била је предмет анализе кандидата, али је посебан нагласак стављен на предмете нишког одељења Управног суда. Основни циљ предузетих истраживања био је да се одреди у којем су од стадијума изборне процедуре, као посебне врсте управног поступка, наступале повреде изборних права и због чега је до њих долазило. Наредни циљ био је да се процени квалитет меродавног законодавства као и управне и судске заштите, тако да се у будућности, уз свеобухватнију регулацију овог типа управног поступка, као и судске контроле над његовим спровођењем, предупреду, односно елиминишу из српског правног поретка евентуалне повреде, чиме би се допринело легитимитету изабраних ограна и унапредила ефикасност у раду изборне администрације.

36. *Codification of European administrative procedure law and its reflections on Serbian public administration reform*, у: EU Administrative Law and its Impact on the Proses of Public Administration Reform and Integration into the European Administrative Space of South East European Countries. Skopje : SEELS, 2014., стр. 99-110. (ISBN 978-608-4697-11-4), M14

У првом делу рада кандидат даје свеобухватну анализу правних извора јавног права ЕУ, нарочито управног права - основних стандарда, принципа, директива и препорука у овој области - и процењује потребе, предности, могуће недостатке и развој

управног права ЕУ у будућности. У другом делу рада кандидат анализира однос норми права ЕУ са националним правним системима у контексту њиховог утицаја на националне управно-процесне норме и евентуалног повратног дејства националних правних поредака на право ЕУ. У последњем делу рада оцењује се садашње стање у овој области у погледу реформе јавне управе у Републици Србији и предлажу могућа побољшања законског регулисања рада јавне управе.

37. *Европска управно-процесна правила и општи управни поступак Републике Србије*, Зборник радова Правног факултета у Нишу. Ниш: Правни Факултет, бр. 68 (2014), стр. 175-186. (ISSN 0350-8501), М51

Анализом која је извршена у овом раду кандидат показује да, приликом реформе српског кривног прописа о општем управном поступку, анализирани европске стандарде треба до краја прецизирати и разрадити како не би остали само пуке прокламације које своје остварење неће моћи да доживе у свакодневној управној пракси. Том приликом треба водити рачуна да је за процену испуњености европских стандарда у овој области, поред њиховог законског регулисања, важно и како се и на који начин остварују. Због тога, сваки стандард понаособ треба прилагодити реалним околностима у којима домаћа управа обавља своју делатност уз очување правила проверених у вишедеценијској пракси (везаних за поделу управних аката на решења и закључке, скраћени управни поступак, доказивање, достављање итд). И на крају, треба водити рачуна о месту које овакав процесни пропис има у управном систему наше државе и његовој усклађености са осталим прописима којима се регулише рад управе.

38. *Територијална организација Републике Србије*, у: М. Лазих (ур.): Усклађивање права Србије са правом ЕУ: тематски зборник радова. Ниш: Правни факултет, 2014, стр. 389-402, (ISBN 978-86-7148-187-8), М44

Предмет рада је територијална организације Републике Србије према важећем праву. Кандидат на почетку даје кратак приказ промена правног режима у овој области после Другог светског рата, а потом применом догматског и нормативног метода врши детаљну анализу насељеног места, општине, града и аутономне покрајине као основних правних категорија у овој области. Посебну вредност рада представља синтеза одредаба различитих правних извора у вези са поступцима оснивања, спајања, укидања и промене територија општина и градова у Републици Србији. На крају рада извршена је анализа усклађености важећег система територијалне организације са општим принципима територијалне организације.

39. *Остваривање права на службену употребу језика* (коаутор са П. Димитријевићем), Зборник радова Правног факултета у Нишу, Ниш: Правни факултет, бр. 70 (2015), стр. 229-251, (ISSN 0350-8501), М51

Једно од основних начела управног процесног права у Републици Србији јесте начело употребе језика и писама у поступку. Ово начело има две основне компоненте. Прва компонента јесте начелно одређен службени језик на којем се мора водити поступак, а друга је право странке да користи свој језик у поступку. У Републици Србији се службена употреба језика и писама још увек не остварује у складу са законом, на шта указују и притужбе поднете Заштитнику грађана којима грађани траже заштиту права у овој области.

Након разматрања релевантног правног оквира (Устава Републике Србије, Закона о службеној употреби језика и писама, Закона о заштити права и слобода националних мањина, Закона о општем управном поступку и др.), аутори анализирају основне проблеме који се приликом поступања управе јављају у вези са остваривањем овог начела, почевши од недостатка тумача за одређене језике, проблема уписа личног имена у путне исправе на језику и према правопису мањине, издавања извода из матичних књига, израде управних аката латиничним писмом до непостојања уједначене праксе управних органа у поступцима у којима припадници националних мањина остварују своја права. Кандидат се посебно бавио питањем непостојања заокруженог система надзора над остваривањем начела на службену употребу језика и писама. На крају, посебно се издвајају позитивна искуства у овој области са циљем да се побољша нормативни оквир службене употребе језика и писама, као и да се ово начело уједначеније примењује на целој територији Републике Србије.

40. *Поступак заштите изборног права на локалним изборима у Републици Србији*, у: Заштита људских и мањинских права у европском правном простору: тематски зборник радова (Књ. 5). Ниш: Правни факултет, 2015, стр. 131-146, (ISBN 978-86-7148-212-7), М44

Спровођење локалних избора у Републици Србији повезано је са низом проблема, нејасноћа и неправилности упркос скоро једнодеценијском постојању непромењеног системског правног оквира у оквиру кога се они одвијају. Узрок томе су различити рокови у односу на републичке изборе, различит пут жалбе ка Управном суду у односу на изборе за републички парламент, непрофесионална изборна администрација и др. Због свега тога, кандидат у раду детаљно разлаже поступак заштите изборног права на локалним изборима по појединим фазама, са циљем да стручној јавности као и заинтересованим бирачима, кандидатима и подносиоцима листа укаже на поједине процесне финесе и специфичности овог поступка. Други циљ рада јесте утврђивање узрока који у појединим ситуацијама доводе до изостанка ефикасне управно-судске заштите изборног права и утврђивање могућности за побољшање правног оквира заштите изборног права на локалним изборима у евентуалној реформи изборног законодавства.

41. *What needs to be changed in Serbian legal regime of electoral rights protection?* Facta universitatis. Niš: University, Vol. 13, No. 2 (2015), стр. 149-160. (ISSN 1450-5517), М53

Овај рад даје дубоку и темељну анализу недостатака српског система заштите изборног права, како на парламентарним тако и на локалним изборима. Након анализе правног положаја, овлашћења и надлежности, дужности и одговорности изборних комисија - Републичке изборне комисије и локалних изборних комисија, Управног суда и Уставног суда, кандидат долази до закључка да је заштиту изборног права могуће побољшати повећањем транспарентности, разјашњењем природе "ћутања" изборне администрације, одлучивањем по службеној дужности, проширењем одлучивања Управног суда у спору пуне јурисдикције и прецизирањем улоге Уставног суда у трајну редукацију учесника у изборном поступку.

42. *The liability of social networks for extreme forms of speech*, (коаутор са Г. Бончић и П. Пешићем), Facta universitatis. Niš: University, Vol. 14, no. 1 (2016), стр. 1-14, (ISSN 1450-5517), М53

Фокус истраживања кандидата у овом раду је правни режим одговорности за екстремне облике говора путем друштвених мрежа као посебне врсте медија. Основна хипотеза разрађена у раду је да важећи међународни и национални правни системи не признају специфичности друштвених мрежа као нове врсте интернет посредника и да постоји потреба за новим прописима који ће сачувати улогу друштвених медија као важаног форума за расправу о бројним питањима од јавног значаја, те да је потребно да се спречи могући негативан утицај непознавања система заштите људских права који није уграђен у већину интерних правила о раду друштвених медија. Да би се одговорило на постављена питања кандидат је извршио анализу бројних међународних и националних правних докумената, као и праксе Европског суда за људска права, Врховног суда САД и одлука националних судова у вези са радом друштвених мрежа.

43. *Decentralisation of City Administration and Competences of Decentralised City Units*, Croatian and Comparative Public Administration, Zagreb: Institut za javnu upravu Pravnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. 2016 (1), pp. 107-136. (ISSN 1331-6443), M51

У првом делу овог рада кандидат истраживачку пажњу фокусира на правни положај унутрашњих градских јединица самоуправе у европским градовима (пре свега у централној Европи), са посебним освртом на њихове надлежности у домену ефикасности њихове примене и демократских процеса. Према Европској повељи о локалној самоуправи, посебан правни положај унутрашњих градских јединица није императив и, уз неколико изузетака, то је обично регулисано у оквиру општег закона о локалној самоуправи. Организација градске управе у многима од анализираних градова зависи од њихове величине; њихова организација се разликује од традиционалне општинске организације зато што већи градови обично имају статус сличан оном јединица другог нивоа децентрализације. Њихове надлежности обично укључују економски развој, град и урбано планирање, градску инфраструктуру, јавни превоз, заштиту животне средине и стандардне јавне сервисе са елементима економије обима.

У другом делу рада, кандидат даје свеобухватну анализу градске управе и надлежности градских јединица у српским градовима, које су интерно подељени на градске општине. Може се закључити да ни српски прописи о локалној самоуправи, ни српска правна теорија довољно не дефинишу правну природу и положај градских општина. Зато је лакше да се утврди шта није градска општина него шта јесте. У Србији су свега шест од двадесет четири града (укључујући престоницу Београд) успоставили градске општине. Због недостатка норми у оквиру Закона о локалној самоуправи из 2007. године, ова анализа се фокусира на градске статуте који регулише унутрашњу организацију тих шест градова у циљу анализе врста органа и надлежности градских општина у Србији. Анализа је показала да статут не регулише сва питања неопходна за успешно функционисање градских општина; штавише, неке градске општине постоје само у статутима не и у стварности.

44. *Distinctive features of special administrative proceedings in health care matters*, у: М. Lazić, S. Knežević (eds.): Legal, social and political control in national, international and EU law: collection of papers. Niš: Faculty of Law, 2016, стр.179-202, (ISBN 978-86-7148-229-5), M14

У раду је извршена детаљна анализа управно-процесних одредби најважнијих закона у области здравства у Републици Србији: Закона о здравственој заштити, Закона о лековима и медицинским средствима, Закона о здравственом осигурању, Закона о

коморама здравствених радника, Закона о психоактивним контролисаним супстанцама и Закона о супстанцама које се користе у недозвољеној производњи опојних дрога и психотропних супстанци. Основни циљ анализе јесте утврђивање одступања управно-процесних одредби наведених закона од најзначајнијих принципа управног поступања. Неопходност усаглашавања посебних управних поступака са нормама општег управног предвиђена је Стратегијом реформе јавне управе из 2014. године, Акционим планом за реформу јавне управе из 2015. године и новим Законом о општем управном поступку из 2016. године, што овој анализи даје још једну, практичну вредност.

45. *Управљање регулаторним процесом*, (коаутор са П. Димитријевићем), у: М. Лазић (ур.): Пројекат "Усклађивање права Србије са правом ЕУ": зборник радова. (Књ. 3). Ниш: Правни факултет, 2016. стр. 61-80, (ISBN 978-961-7148-216-5), М44

Предмет рада је анализа управљања регулаторним процесом, односно анализа ефеката прописа (енг. RIA), одређивање њеног појма, карактеристика и циљева како би се, на основу искустава најважнијих управних система, дефинисала "најбоља пракса" и законодавцу указало на значај њене примене приликом израде нацрта прописа, јер се подизањем квалитета регулаторних аката подиже и ефективност одговарајућих јавних политика, уз њихову већу отвореност, партиципацију јавности и одговорност. Аутори наводе кључне логичке кораке и операције које подразумева примена RIA као и најважнија начела доброг управљања регулаторним процесом: неопходност, ефикасност, делотворност, пропорционалност, транспарентност, одговорност, и предостројност. У раду се потом подробно наводе појмови и карактеристике најважнијих фаза и активности а нарочито: прикупљање података, дефинисање проблема и циљева, идентификовање и анализе могућих опција за решење проблема, анализа утицаја и трошкова тих опција, анализа трошкова и користи, ефикасности трошкова, мулти-критеријум анализа, модел стандардног трошка, општи план о самовредновању, консултовање заинтересованих страна, примене и контроле изабране опције и израда извештаја. Истакнуте су предности најзначајнијих (регулаторних и нерегулаторних) опција које се могу разматрати током RIA процеса, које укључују: традиционални приступ, корегулацију, саморегулацију, примену економских инструмената, информационог приступа, чак и одсуство регулације у случају тржишног решења проблема.

46. *Is mediation viable in administrative matters?* Facta universitatis. Series Law and Politics. Niš: Univerzitet, Vol. 14, No 4 (2016), стр. 495-504, (ISSN 1450-5517), М53

У раду је аргументовано показано зашто медијација није погодан метод за решавање управних ствари у српском управном праву. Прво, управноправни однос карактерише неједнакост воља страна које у њему учествују. Друго, употреба медијације била би у супротности са принципом материјалне правноснажности управних аката, јер се управно право бави вршењем овлашћења јавно-правне природе. Треће, евентуална могућност коришћења медијације која би се отворила код управних аката донетих на основу дискреционе оцене, када орган бира једну од две или више законом изједначених алтернатива, је у супротности са принципом легитимних очекивања који је саставни део доктрине доброг управљања. Принцип легитимних очекивања подразумева да се сви чињенично једнаки случајеви морају третирати једнако. То, другим речима, значи да када једном орган управе искористи могућност примене дискреционог овлашћења, једном изабрана алтернатива ће постати правило које ће морати да примењује у свим будућим, чињенично истим случајевима. Четврто,

поверљивост као кључна карактеристика медијације је у супротности са принципом транспарентности у раду јавне управе!

Анализа која је спроведена у раду показује да је одређени број држава искористио потенцијале које поседује медијација, што је последица доктрине о услужно оријентисаној управи. То је дало одређене користи када је у питању квалитет управног одлучивања, нарочито тамо где постоји простор за споразумно решавање управне ствари. Анализа решења у Холандији, Аустрији, Немачкој, Великој Британији и неким другим државама показује да неформална комуникација, односно преговарање и медијација могу имати значајан утицај на смањење броја судских поступака са управом који су настали као последица спорења законитости донетих управних аката.

Дакле, на крају кандидат закључује да медијацији нема места у класичном управном поступку, односно у свим управним стварима, али да се простор за њену употребу отвара тамо где су могући споразуми између органа јавне управе и приватних странака односно у посебним управним стварима. Њено коришћење повећало би ефикасност и ефективност управног одлучивања, и смањило број управних спорова који проистичу из управних поступака.

47. *Студија о ефикасности решавања управних спорова у Републици Србији*, (коаутор са А. Мојашевићем), Правни живот, Београд: Удружење правника Србије, бр. 10/2016, други том, стр. 283-293, (ISSN 0350-0500), М51

Предмет овог рада јесте ефикасност управног правосуђа у Републици Србији. Циљ је установити да ли су, и у којој мери, спорови који се воде пред Управним судом у Републици Србији ефикасни у посматраном шестогодишњем периоду (2010-2015). Коришћена су два основна индикатора ефикасности, базирана на методологији Европске комисије за ефикасност правосуђа (ЦЕПЕЈ): стопа ажурности (clearance rate) и дужина трајања (управних) спорова, исказана преко временске диспозиције (disposition time) и односа обрта предмета (case turnover ratio). Овим индикаторима, додајемо проценат решених предмета у односу на укупан број предмета у раду и коефицијент ажурности судија, а посебно сагледавамо и број нерешених предмета, укључујући и старе предмете. Најважнији налаз јесте да ефикасност управних спорова у Републици Србији није на задовољавајућем нивоу, али да постоје одређени објективни фактори који то оправдавају.

3.3. Учесће у раду научних и стручних скупова

Током своје професионалне каријере др Дејан Вучетић узео је учешће у низу међународних и домаћих научних и стручних скупова. Његови реферати са тих скупова касније су објављени као радови у зборницима радова са тих скупова, или у одговарајућим научним часописима. Од избора у претходно звање, др Дејан Вучетић је учествовао са радовима на следећим научним и стручним конференцијама:

1. 16th Toulon-Verona Conference "Excellence in Services", 29-30 August 2013, University of Ljubljana, Faculty of Administration, Slovenia - са радом: "European standards and Public Administration Reform in the Republic of Serbia" (усмено изложен коауторски рад са З. Лончаром)

2. Усклађивање права Србије са правом Европске Уније. Правни факултет Универзитета у Нишу 16 мај 2014. године са радом: "Европска управно-процесна правила и општи управни поступак Републике Србије".
3. Regional Conference "EU Administrative Law and Integration of SEE countries into the European Administrative Space". Правни факултет Универзитета у Загребу, 18-19 јун 2014. године са радом: Codification of European administrative procedure law and its reflections on Serbian public administration reform.
4. Право у функцији заштите слабијег. Правни факултет Универзитета у Нишу, 18-19 мај 2015. године са радом: "Остваривање права на службену употребу језика", (коаутор са П. Димитријевићем);
5. Decentralisation Policies: Reshuffling the Scene, Institut za javnu upravu, Pravni fakultet Sveučilišta u Zagrebu u suradnji sa International Political Science Association i Fakultetom političkih znanosti iz Zagreba, 7-10 мај 2015. Дубровник, Хрватска са радом: Decentralisation of City Administration and Competences of Decentralised City Units, Croatian and Comparative Public Administration.
6. Контрола у унутрашњем, међународном и праву Европске уније. Правни факултет Универзитета у Нишу 19-20 мај 2016. године са радом: "Специфичности посебних управних процедура у материји здравства".
7. Копаоничка школа природног права, 13-17 децембра 2016. године са радом: "Студија о ефикасности решавања управних спорова у Републици Србији" (коаутор са А. Мојашевићем)

Радови кандидата су цитирани више пута у различитим часописима, уџбеницима и монографијама, од којих издвајамо следеће:

1. Вук Џуцић, *Стразбуришки стандарди у управном спору*. Анали Правног факултета у Београду, бр. 2/2009, стр. 247-272.
2. Јелена Јеринић, *Судска контрола управе*, ПФ Универзитета Унион: Службени гласник. Београд, 2012.
3. Стеван Лилић, Катарина Голубовић, *Европско управно право: са освртом на управно право Србије у контексту европских интеграција*, Правни факултет Универзитета у Београду, 2011.
4. Дарко Голић, *Међуопштинске заједнице као полурегионалне (квази)власти*, Зборник радова правног факултета у Нишу, бр. 66/2014, стр. 275-292,
5. Маја Настић, *Изборна правила у Србији и европски стандарди - отите право гласа*, Зборник радова Правног факултета у Нишу, бр. 68/2014, стр. 187-206,
6. Маја Настић, *Заштита изборног права у поступку пред Уставним судом Србије*, Наука безбедност, полиција, вол. 18/3, 2013, стр. 123-139,
7. Мојашевић Александар С., Љубица Николић, *Тржиште обвезница јавног сектора у Србији*, Зборник радова Правног факултета Универзитета у Нишу, бр.71/2015, стр. 221-239.
8. Марко Станковић, *Локална самоуправа у Србији - прошлост, садашњост, будућност*. Правни факултет Универзитета у Београду, Београд, 2015.
9. Зорица Урошевић, *Професионализација, стручно усавршавање и процеси развоја локалне самоуправе* (докторска дисертација), Београд, 2016.
10. Аника Јаковљевић, *The Role of Local Authorities in Exercising and Protecting Children's Rights: The Experience of City of Kragujevac*, Facta Universitatis - Series Law and Politics, Vol. 14, No 3, 2016, pp. 427-439.
11. Предраг Димитријевић, *Управно право: општи део*, Ниш, 2016.
12. Милош Прица, *Експропријација као правни институт (докторска дисертација)*, Ниш, 2016, и др.

3.5. Учесће у научним пројектима

Као истраживач др Дејан Вучетић је учествовао, или још учествује, на више пројеката: "Стварање услова за развој модерног правног и друштвено-економског система Србије као демократске државе" (2006-2011) реализованог од стране Правног факултета у Нишу, "Пристап правосуђу - инструменти за имплементацију европских стандарда у правни систем Републике Србије" (2006-2010) који се реализовао од стране Правног факултета у Нишу уз финансијску помоћ Министарства науке и заштите животне средине Републике Србије, "Заштита људских и мањинских права у европском правном простору" (бр. 179046) који се реализује на Правном факултету Универзитета у Нишу, уз подршку Министарства за науку и технолошки развој Републике Србије (2010-) и "Усклађивање права Србије са правом Европске уније", за период 2013-2018. године, који финансира Правни факултет Универзитета у Нишу.

3.6. Мишљење о стручном и научном раду кандидата

Када су уџбеници и дела монографског карактера у питању, њихова анализа показује да је кандидат наставио да се бави управно-правним и другим питањима права локалне самоуправе, како у Србији тако и компаративно, али и да је отворио потпуно нову област истраживања - управно-судску заштиту изборног права и анализу рада изборне администрације у Србији, што у области управног права представља редак правац истраживања, јер је контрола норми које регулишу изборе тек од 2010. године у потпуности прешла у надлежност Управног суда. Са друге стране, ради се о теми од изузетног значаја не само за управно право и управно судство у ужем смислу, већ и за демократичност Србије као правне државе.

Кандидат др Вучетић се у радовима такође бавио анализом различитих питања изборне администрације - њеног рада и контроле, али и увек актуелним питањима реформе јавне управе у Србији, принципом сразмерности у раду управе, специфичностима посебног управног поступка издавања грађевинских дозвола, реформом управног поступка, правилима европског управног права, реализацијом права на службену употребу језика приликом управног поступања, говором мржње на социјалним мрежама, посебним управним поступцима у материји здравства, (не)могућностима за употребу медијације приликом решавања управних ствари и ефикасношћу управног правосуђа.

Садржина анализираних радова кандидата потврђује да је он унапредио методологију научног истраживања, критичке анализе и правничке аргументације, да примењује методе емпиријске анализе права, те да се његова истраживања генерално крећу у више различитих правца, од продубљивања знања из области управне делатности, управног процесног права, децентрализације, локалне самоуправе, до медијског права.

Кандидат Вучетић је у периоду након избора у претходно звање објавио:

- један уџбеник и два дела монографског карактера (М42 и М43);
- два рада у категорији М14;
- два рада у категорији М24;

- пет радова у категорији М51;
- два рада у категорији М52;
- четири рада у категорији М53;
- пет радова у категорији М44.

Сви наведени радови припадају ужој научној области за коју се кандидат бира и објављени су након избора у претходно звање.

Седам радова било је предмет излагања на домаћим и међународним научним скуповима после избора у претходно звање.

Радови кандидата цитирани су једанаест пута од избора у претходно звање.

Кандидат је од избора у претходно звање објавио девет радова које је издао Универзитет у Нишу, или факултет у његовом саставу, у којима је првопотписани аутор.

Имајући у виду наведено Комисија закључује да кандидат др Дејан Вучетић у погледу научног и стручног рада испуњава услове наведене у члану 11. и чл. 13. "Ближих критеријума за избор у звање наставника" Универзитета у Нишу и чл. 6. и 27. "Правилника о условима, начину и поступку избора у звање наставника" Правног факултета у Нишу.

4. Мишљење о наставно-педагошком раду и ангажовању на унапређењу наставе на Правном факултету Универзитета у Нишу

Кандидат др Дејан Вучетић је током досадашњег ангажовања на Правном факултету у Нишу, изводећи наставу и држећи консултације из више различитих предмета, стекао значајно наставно-педагошко искуство. Отвореношћу ка примени различитих наставно-педагошких метода показао је да поседује дар да студентима приближи наставну материју и олакша им њено савладавање. Након прегледа конкурсног материјала, а у вези са испуњењем услова за избор у наставничко звање у погледу ангажовања кандидата у развоју наставе и других делатности факултета, педагошког рада и обезбеђивања научног подмлатка, Комисија констатује следеће:

1. Рад кандидата Вучетића на основним академским студијама права оцењиван је позитивно од стране студената у периоду од када студенти имају могућност вредновања наставе на основним академским студијама. Просечна оцена студената за рад у школској 2015/16 години била је 4,54 (копија анкетног листа достављена је у Прилогу V поднетом уз пријаву),

2. Такође, кандидат је од избора у претходно звање био ментор приликом израде тринаест мастер радова што потврђују следећи документи:

- Одлука Комисије за докторске и мастер академске студије права Правног факултета Универзитета у Нишу бр. 01-2308 од 21.10.2016. године којом се доц. др Дејан Вучетић, као ментор, одређује за члана Комисије за јавну одбрану завршног рада Иване Станковић "Јавноправна заштита података о личности";

- Одлука Комисије за докторске и мастер академске студије права Правног факултета Универзитета у Нишу бр. 01-1131 од 26. 05. 2016. године којом се доц. др Дејан Вучетић, као ментор, одређује за члана Комисије за јавну одбрану завршног рада Марије Младеновић "Односи комуналне плицције са органима и службама јединица локалне самоуправе";

- Одлука Комисије за докторске и мастер академске студије права Правног факултета Универзитета у Нишу бр. 01-2412 од 01.11.2016. године којом се доц. др Дејан Вучетић, као ментор, одређује за члана Комисије за јавну одбрану завршног рада Јелене Ђорђевић "Организација и делатност Безбедносно-информативне агенције";

- Одлука Комисије за докторске и мастер академске студије права Правног факултета Универзитета у Нишу бр. 01-2252 од 18.10.2016. године којом се доц. др Дејан Вучетић, као ментор, одређује за члана Комисије за јавну одбрану завршног рада Данила Леповића "Унутрашња контрола полиције";

- Одлука Комисије за докторске и мастер академске студије права Правног факултета Универзитета у Нишу бр. 01-1975 од 21. 09. 2016. године којом се доц. др Дејан Вучетић, као ментор, одређује за члана Комисије за јавну одбрану завршног рада Стевана Станојевића "Управно-судска контрола одлука Комисије за заштиту конкуренције";

- Одлука Комисије за докторске и мастер академске студије права Правног факултета Универзитета у Нишу бр. 01-1948 од 12. 10. 2015. године којом се доц. др Дејан Вучетић, као ментор, одређује за члана Комисије за јавну одбрану завршног рада Јелене Павловић под називом "Контрола над радом политичке полиције";

- Одлука Комисије за докторске и мастер академске студије права Правног факултета Универзитета у Нишу бр. 01-2706 од 28.12.2015. године којом се доц. др Дејан Вучетић, као ментор, одређује за члана Комисије за јавну одбрану завршног рада Марјана Савића "Полицијска средства принуде: мастер рад.";

- Потврда продекана за наставу и научни рад број 01-649 од 22.3.2017. којом се потврђује да је доц. др Дејан Вучетић одређен за ментора Марији Пешић приликом израде рада на тему "Пракса Европског суда за људска права која се односи на слободу изражавања" (рад одбрањен 23.6.2015);

- Потврда продекана за наставу и научни рад број 01-649 од 22.3.2017. којом се потврђује да је доц. др Дејан Вучетић одређен за ментора Аљиљу Арифовићу приликом израде рада на тему "Престанак држављанства отпустом у праву Србије и у упоредном праву" (рад одбрањен 28.04.2015.);

- Потврда продекана за наставу и научни рад број 01-649 од 22.3.2017. којом се потврђује да је доц. др Дејан Вучетић одређен за ментора Марији Данковић приликом израде рада на тему "Инспекцијски надзор као поверена надлежност јединица локалне самоуправе у Републици Србији" (рад одбрањен 31.10.2014);

- Потврда продекана за наставу и научни рад број 01-649 од 22.3.2017. којом се потврђује да је доц. др Дејан Вучетић одређен за ментора Јовани Крстић приликом израде рада на тему "Функционални аспекти децентрализације" (рад одбрањен 23.10.2013);

- Потврда продекана за наставу и научни рад број 01-649 од 22.3.2017. којом се потврђује да је доц. др Дејан Вучетић одређен за ментора Сашки Милошевић приликом израде рада на тему "Градске општине" (рад одбрањен 12.02.2014);

- Потврда продекана за наставу и научни рад број 01-649 од 22.3.2017. којом се потврђује да је доц. др Дејан Вучетић био ментор Бориславу Миленковићу приликом израде рада на тему "Право на азил" (рад одбрањен 13.2.2014).

3. Кандидат Вучетић је био члан комисија за одбрану следећих мастер радова:

- Цуцкић Димитријевић, Јелена, *Материјалноправна заштита незапослених лица у Републици Србији*, Ниш: 2016;

- Живић, Јована, *Однос права запослених у комуналним предузећима по колективним уговорима и Закону о раду*, Ниш: 2016;

- Бончић, Гала, *Преображај радног односа*, Ниш: 2016;

- Стефановић, Марија, *Организација и овлашћења комуналне полиције*. Ниш: 2015;

- Костић, Данило, *Правно регулисање заштите од злостављања на раду у Републици Србији*, Ниш: 2015;

- Станковић, Александра, *Радно правни аспект права на суђење у разумном року у Европској конвенцији за заштиту људских права и основних слобода у праву Србије*, Ниш: 2015;

- Стаменковић, Милена, *Ропство и принудни рад у савременом свету*, Ниш: 2014.

4. У периоду од избора у претходно звање кандидат је био ментор приликом израде једне докторске дисертације, што потврђује Одлука Научно-стручног већа за друштвено-хуманистичке науке Универзитета у Нишу о именовању доц. др Дејана Вучетића за ментора за израду докторске дисертације Јелене Старчевић, *Решавање у управним стварима у високом образовању*, број 8/18-01-006/15-011 од 3.9.2015. године.

5. Кандидат др Вучетић био је члан седам комисија за одбрану докторских дисертација, о којих у две ван матичног факултета, што је потврђено следећим документима:

- Одлука НН Већа Правног факултета Универзитета у Нишу којом се доц. др Дејан Вучетић именује за члана Комисије за оцену и одбрану докторске дисертације Љубише Стефановског "Управни поступак регистрације интернет домен имена и правна заштита", број 01-2701/8 од 18.12.2014. године,

- Одлука НН Већа Правног факултета Универзитета у Нишу којом се доц. др Дејан Вучетић именује за члана Комисије за оцену и одбрану докторске дисертације Дарка Голића "Међуопштинска сарадња као облик децентрализованог вршења јавних послова", број 01-1966/33-2013 од 26.9.2013. године,

- Одлука Научно-стручног већа за друштвено-хуманистичке науке Универзитета у Нишу којом се доц. др Дејан Вучетић именује за члана Комисије за оцену и одбрану докторске дисертације Милоша Прице "Експропријација као правни институт", број 8/18-01-007/16-027 од 13.10.2016. године,

- Одлука Научно-стручног већа за друштвено-хуманистичке науке Универзитета у Нишу којом се доц. др Дејан Вучетић именује за члана Комисије за оцену и одбрану докторске дисертације Зорана Филиповића "Управни уговор као институт јавне управе", број 8/18-01-003/16-020 од 14.4.2016. године,

- Одлука Научно-стручног већа за друштвено-хуманистичке науке Универзитета у Нишу којом се доц. др Дејан Вучетић именује за члана Комисије за оцену и одбрану докторске дисертације Милице Вукићевић Петковић "Предмет управног спора", број 8/18-01-007/16-025 од 13.10.2016. године,

- Одлука Научно-стручног већа за друштвено-хуманистичке науке Универзитета у Крагујевцу којом се доц. др Дејан Вучетић именује за члана Комисије за оцену и одбрану докторске дисертације Дејана Логарушића "Уставно-правна заштита права на локалну самоуправу" број ИВ-02-434/19 од 15.06.2016. године,

- Одлука НН Већа Електронског факултета Универзитета у Нишу којом се доц. др Дејан Вучетић именује за члана Комисије за оцену и одбрану докторске дисертације Наташе Ж. Вељковић "Развој и имплементација оквира за евалуацију и праћење отворености е-управе", број 07/03-045/15-003 од 30.11.2015. године.

5. Развоју научно наставног подмлатка на Правном факултету и Универзитету у Нишу кандидат је допринео као члан комисија за избор у виша звања (Одлука НС Већа Универзитета у Нишу којом се доц. др Дејан Вучетић именује за члана Комисије за писање извештаја о пријављеним учесницима на конкурс за избор једног наставника у

звање доцент за ужу научну област Друштвено-хуманистичке науке у заштити радне и животне средине број 8/18-01-006/14-018 од 23.10.2014. године), давањем препорука студентима за конкурсање за стипендије или мастер студије у иностранству.

Имајући у виду степен ангажовања у настави и квалитет извођења наставе, те добар педагошки приступ у раду са студентима, што потврђује способност кандидата за наставни рад, Комисија сматра да др Дејан Вучетић по овом критеријуму испуњава све прописане услове за избор у звање ванредног професора. Такође, узевши у обзир напред наведене квалитете, Комисија закључује да је допринос др Дејана Вучетића наставном раду и развоју наставе на потребном нивоу, тако да по овом критеријуму испуњава прописане услове за избор у звање ванредног професора.

Имајући у виду наведено, Комисија закључује да кандидат др Дејан Вучетић, у погледу ангажовања у развоју наставе и других делатности факултета, педагошког рада и резултата у обезбеђивању научног подмлатка, испуњава услове за избор наведене у члановима 11. "Ближих критеријума за избор у звање наставника" Универзитета у Нишу и 27. "Правилника о условима, начину и поступку избора у звање наставника" Правног факултета у Нишу.

5. Мишљење о доприносу академској и широј заједници

5.1. Кандидат др Дејан Вучетић био је члан радне групе за израду Нацрта закона о инспекцијама Министарства правде и државне управе (документ: Решење министра правде и државне управе Николе Селаковића о оснивању Посебне радне групе за припрему текста Нацрта закона о инспекцијама бр. 011-00-00103/2013-27 од 3.6.2013. године).

5.2. У периоду од избора у претходно звање, кандидат је учествовао, или учествује, у раду већег броја тела Факултета и Универзитета и то као:

1. члан Комисије за праћење и унапређење студирања (документ: Одлука декана о именовању Комисије за праћење и унапређење студирања бр. 01-2809 од 4.12.2013. године),

2. члан Комисије за докторске и мастер академске студије права (документ: Одлука декана о образовању Комисије за докторске и мастер академске студије права, број 01-1218 од 4.6.2013. године),

3. члан Савета Правног факултета у Нишу (документ: Одлука Савета Правног факултета у Нишу о конституисању бр. 01-354/2 од 4.3.2013. године),

4. члан Савета Центра за јавне-политике Европске уније (документ: Одлука Председника Сената Универзитета у Нишу проф. др Драгана Антића о именовању доц. др Дејан Вучетића за члана Савета Центра за јавне-политике Европске уније бр. 8/16-01-011-/15-016 од 9. 12. 2015. године),

5. члан другостепене дисциплинске комисије за студенте (документ: Одлука ректора Универзитета у Нишу о именовању чланова Другостепене дисциплинске комисије за студенте бр. 8/36-02-001/12-001 од 9.5.2012. године),

6. одговорно лице за пријем информација о вођењу поступка у вези са унутрашњим узбуњивањем (документ: Одлука декана Правног факултета у Нишу о именовању лица за пријем информације о вођењу поступка у вези са унутрашњим узбуњивањем бр. 01-1333 од 30.6.2015. године),

7. председник Стручног одбора Рачунско-информационог центра (документ: Одлука декана Правног факултета у Нишу о образовању Стручног одбора Рачунско-информационог центра Правног факултета у Нишу бр. 01-1037 од 10.5.2016. којом је доц. др Дејан Вучетић постављен за председника овог тела),

8. наставник на предмету Управно право на Департману за социјалну политику и рад Филозофског факултета Универзитета у Нишу (документ: Уговор о ангажовању за извођење наставе број 321/7-01 од 15.11.2016. године између декана Филозофског факултета проф. др Наталије Јовановић и доц. др Дејана Вучетића).

5.3. Кандидат др Вучетић у претходном периоду био је ангажован као рецензент:

1. Зборника радова Правног факултета Универзитета у Нишу (документ: Потврда редакције Зборника Правног факултета у Нишу да је доц. др Дејан Вучетић био ангажован као рецензент за потребе овог часописа у периоду 2014-2016);

2. *Facta Universitatis - series Law and Politics* Универзитета у Нишу, (документ: Потврда редакције часописа *Facta Universitatis Series Law and Politics* Универзитета у Нишу да је доц. др Дејан Вучетић био ангажован као рецензент за потребе овог часописа у периоду од 26.1.2015. до 14.12.2016.).

5.4. Од ваннаставних активности треба истаћи успехе које је кандидат остварио као тренер студентских екипа које су се такмичиле у симулацији суђења из Медијског права које се на енглеском језику сваке године организује у Оксфорду, Енглеска. Две године заредом тим Правног факултета Универзитета у Нишу освајао је друго место (2012 и 2013) и једном треће (2015) на регионалном такмичењу у Београду (у конкуренцији најјачих правних факултета из региона: Београда, Загреба, Будимпеште, Солуна, Сарајева и других), и пласирао се на финално такмичење у Оксфорду, на коме се сваког априла такмиче по три најбоље екипе са регионалних такмичења из свих крајева и континената света. Сваке године писани поднесци наших тимова добијали су највише оцене на регионалним такмичењима, а 2013. године остварен је историјски успех нашег тима у тој категорији - освајањем прве награде за најбоље написане поднеске на финалном светском такмичењу у Оксфорду, у конкуренцији најугледнијих правних факултета у целом свету. Својим активностима у овој области др Вучетић значајно је допринео подизању угледа Правног факултета и Универзитета у Нишу.

Те успехе потврђује велики број сертификата и пехара освојених на такмичењима из Медијског права које је кандидат приложио уз пријаву:

1. The Monroe E. Price International Media Law Moot Court Competition 2012 South East Europe Rounds Best Memorials Award - 16 december 2012,

2. The Monroe E. Price International Media Law Moot Court Competition 2012 South East Europe Rounds Overall Runner-up Award - 16 december 2012,

3. The Monroe E. Price International Media Law Moot Court Competition 2012 South East Europe Rounds Coach Award - 16 december 2012,

4. THE MONROE E. PRICE MEDIA LAW MOOT COURT COMPETITION 6TH ANNUAL INTERNATIONAL ROUNDS IN OXFORD BEST MEMORIALS IS AWARDED TO UNIVERSITY OF NIS, SERBIA - 12 April 2013,

5. The Monroe E. Price Media Law Moot Court Competition 6th Annual International Rounds in Oxford OCTA-FINALIST is awarded to University of Nis - 12 april 2013,

6. The Monroe E. Price Media Law Moot Court Competition 7th Annual International Rounds in Oxford OCTA-FINALIST is awarded to DEJAN VUCETIC University of Nis - 4 april 2014,

7. The Monroe E. Price Media Law Moot Court Competition 9th Annual International Rounds in Oxford Certificate of Participation is Awarded to Mr Dejan Vučetić University of Nis - 12 april 2013,

8. The Monroe E. Price International Media Law Moot Court Competition 2015 South East Europe Rounds Coach Dr Dejan Vučetić, University of Niš Award - 5 december 2015,

9. The Monroe E. Price International Media Law Moot Court Competition 2015 South East Europe Rounds Best Memorials Award - 5 december 2015,

10. The Monroe E. Price International Media Law Moot Court Competition 2014 South East Europe Rounds Best Memorials Award for University of Niš - 7 december 2014,

11. The Monroe E. Price International Media Law Moot Court Competition 2013 South East Europe Rounds Overall Runner-up Award - 15 december 2013.

Имајући у виду наведено, Комисија закључује да кандидат др Дејан Вучетић у погледу доприноса академској и широј друштвеној заједници у потпуности испуњава услове за избор наведене у члану 11. "Ближих критеријума за избор у звање наставника" Универзитета у Нишу, те члану 27. "Правилника о условима, начину и поступку избора у звање наставника" Правног факултета у Нишу.

6. Мишљење о испуњености услова за избор

Комисија за припрему извештаја о пријављеним кандидатима на конкурс за избор једног наставника у звање доцент или ванредни професор за ужу Јавноправну научну област на правном факултету у Нишу констатује да кандидат др Дејан Вучетић:

- има докторат наука из области за коју се бира,
- има позитивну оцену наставног рада,
- да је у периоду од последњег избора, као ментор, руководио са тринаест мастер радова и учествовао у комисијама за одбрану још седам завршних радова на мастер академским студијама,
- да је руководио једном докторском дисертацијом и био члан седам комисија за одбрану докторске дисертације,
- има остварене резултате у развоју научно-наставног подмлатка на факултету,
- има објављен уџбеник или монографију из уже научне области за коју се бира,
- најмање четири рада ранга М24, М51, М52, М53 и М44 од којих је више од два рада објављено у периоду након избора у претходно наставничко звање,
- има најмање четири рада саопштена на међународним или домаћим научним скуповима, од којих је седам саопштено у периоду од избора у претходно наставничко звање,
- има једно усмено излагање на међународним скуповима,
- има учешће у међународним и домаћим научним пројектима и
- има активности у бар три елемента у делу доприноса академској и широј друштвеној заједници.

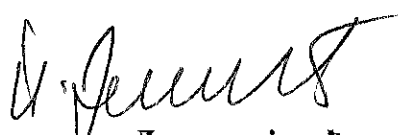
Имајући у виду горе изнесене разлоге, Комисија је једногласно усвојила следећи

ПРЕДЛОГ

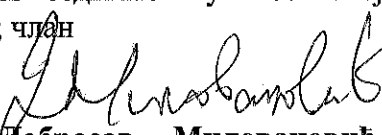
Изборном већу Правног факултета Универзитета у Нишу да у складу са чланом 48. ст. 1. "Правилника о условима и начину и поступку избора у звање наставника Правног факултета Универзитета у Нишу" утврди Предлог одлуке о избору кандидата др Дејана Вучетића за ванредног професора за ужу Јавноправну научну област на Правном факултету Универзитета у Нишу, и достави га Научно стручном већу за друштвено-хуманистичке науке Универзитета у Нишу на даљи поступак и одлучивање.

У Нишу,
5. априла 2017. године

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ

др **Предраг Димитријевић**,
редовни професор Правног факултета у
Нишу, председник Комисије

др **Борџије Блажић**, редовни
професор Правног факултета
Универзитета у Приштини са
привременим седиштем у Косовској
Митровици; члан

др **Добросав Миловановић**,
ванредни професор Правног факултета
Универзитета у Београду, члан

